

Mina skolår

Jag kommer ihåg när jag började ett år. Jag tror att både mamma och pappa var med, i alla fall fick föräldrarna stå längst bak. Vi skulle få Agneta Falk som lärare, en äldre dame från Karevik.

- Man skulle säga vad man hette, bodde och telefonnr. Jag var nervös fast jag kände de flesta sedan dagis.

Vi var bara där i några timmar sedan åkte vi hem.

- Skolarbetet var enkelt, jag kunde läsa, räkna och skriva innan jag började skolan, så det var inga problem där. Jag kunde till och med lite engelska.

- Sedan flyter åren ihop, jag kommer ihåg vissa händelser, men jag har ingen aning om det var i ett eller fyratårs ålder.

Sedan ett par månader av femman gått, började jag på Düveskolan. Jag kände bara en person på hela skolan, Lisa Larsson som också bytt från Igelunda samtidigt.

som jag.

Dagen innan jag skulle börja,
höllsade jag och manna på
min nya lärare, Solveig Strand.

Hon visade ett klassfoto för mig
och berättade vad alla hette.

Medans vi satt och pratade i
klassrummet, så kom det en
tjej in, hon hade långt blont
hår, blå cykelhjälm, rosa tröja och
blåa joggingbyxor. Men det konstigaste
var att hon hade en tätsastatuering
av någon sorts blomma på kinden.

Jag hade sett Anna Nilsson.

Några timmar senare ringde det
på dörren. Där stod Anna, jag
blev väldigt förvånad. Hur kunde
hon veta var jag bodde?

Dagen efter, då jag skulle börja
skolan var jag väldigt nervös.

Jag cyklade till skolan, kom till
klassrummet och gick in genom
dörren, det kändes som om jag
var ett djur på Zoo. Alla tittade
på mig, Lisa var redan där.

Sedan såg jag Anna som pekade
på en stol bredvid sig. När jag
satte mig och började prata med
henne kände jag mig bättre.

Jag var med Anna efter skolan nästan varje dag och även på helgerna. Fast varannan helg var jag hos min pappa i Forsberga, som ligger 24 km från Kvarnbo.

Jag har alltid haft det lätt för mig i skolan. De som satt bredvid mig använde mig som ordlista, frågade vad det och det ordet betydde.

Vissa till och med skrev av mig. Trots att jag är relativt dum i skolan, har jag aldrig gillat att gå i skolan. Jag vill lära mig på mina villkor, på mitt sätt.

Jag är hellre hemma och läser romaner, än sitter och traggas i skolan med läroböcker.

Börja på högstadiet var också en omställning.^{*varför} Till och med här fast det nuss hänt, flyter åren ihop. Hela min skoltid är en suddig period av mitt liv.

Men fortfarande är jag andras "ordlista".<sup>(skarst
sisteg.)</sup>

Varför var det en omställning,
fölemkreta exapel
och bestyrningar.
felaktigt språk,
meningskonstukt. = ordval
varierat innehåll
sydiken, vardagligt språk.

Nu, när man snart ska börja gymnasiet, så är det mycket press, betygen ska förbättras, saker man ska göra klart och prov, det kännus som vi har prov varje vecka. Som om det inte skulle räcka med de vanliga proven så ska vi också ha dessa nationella prov. Många är nervösa över dem, men inte jag, jag har aldrig varit nervös inför ett prov. Bära det muntliga kännus lite obehagligt, för jag tycker inte om att prata inför folk.

Det ska bli skönt med miljöombyte, när man börjar gymnasiet, för jag är så trött på den här skolan. Dessutom vill jag flytta hemifrån, så jag nästan längtar tills när jag börjar gymnasiet. Men jag kommer att sakna alla mina vänner och klasskamrater, och eftersom jag tänkte gå på en skola långt härifrån, där ingen av mina vänner ska gå, kommer jag inte träffa dem så ofta.

De flesta andra kommer gå på samma skola; och de kvar i Kvarnbo,